

Administrația publică 2017 Culegere de acte normative

CUVÂNT-ÎNAINTE	5
Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României	9
Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor	10
Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială	22
H.G. nr. 2/2001 pentru aprobarea structurii și conținutului protocolului de predare-primire întocmit de membrii Guvernului și de conducătorii celorlalte organe de specialitate ale administrației publice la expirarea mandatului	26
H.G. nr. 21/2017 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Secretariatului General al Guvernului	29
Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative	37
Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării	55
Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică	75
Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului	80
H.G. nr. 460/2006 pentru aplicarea unor prevederi ale Legii nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului	87
Legea administrației publice locale nr. 215/2001	96
Normele de aplicare a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală, cuprinse în Legea administrației publice locale nr. 215/2001	134
Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a consiliilor locale	182
Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	194
Legea nr. 315/2004 privind dezvoltarea regională în România	208
Legea-cadru a descentralizării nr. 195/2006	220
Normele metodologice de aplicare a Legii-cadru a descentralizării nr. 195/2006	230
H.G. nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	244
O.G. nr. 53/2002 privind Statutul-cadru al unității administrativ-teritoriale	246
Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006	249
Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	291
Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public	319

¹⁾ Actele normative cuprinse în prezenta culegere au fost actualizate la data de 23 martie 2017.

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public

O.G. nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor	325
O.U.G. nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite	342
Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	349

INDEX	389
-------	-----

Art. 1. (1) Pentru exercitarea de către Președintele României a prerogativelor care îi sunt stabilite prin Constituția României și alte legi se organizează și funcționează Administrația prezidențială, instituție publică cu personalitate juridică, cu sediul în municipiul București, Palatul Cotroceni.

(2) În sensul prezentei legi, prin *Administrația prezidențială* se înțelege serviciile publice aflate la dispoziția Președintelui României, pentru îndeplinirea atribuțiilor sale.

Art. 2. Compartimentele din structura Administrației prezidențiale, organizarea, funcționarea și atribuțiile acestora se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare. Numărul maxim de posturi, structura organizatorică, precum și regulamentul de organizare și funcționare ale Administrației prezidențiale se aprobă de Președintele României.

• **DISPOZIȚII CONEXE.** Nivelurile organizatorice ale Administrației prezidențiale sunt prevăzute în *Regulamentul de organizare și funcționare al Administrației prezidențiale* (www.presidency.ro): a) departamente aflate în subordinea Președintelui României; b) compartimente independente aflate în subordinea Președintelui României; c) cancelarii aflate în subordinea Președintelui României; d) compartimente în cadrul departamentelor; e) direcții, servicii, birouri organizate în cadrul departamentelor. Orice modificare a organigramei Administrației prezidențiale, inclusiv denumirea structurilor, se realizează cu aprobarea Președintelui României **[art. 7 alin. (2)]**.

Art. 3. (1) Funcțiile de conducere specifice din cadrul Administrației prezidențiale sunt următoarele: consilier prezidențial, cu rang de ministru, și consilier de stat, cu rang de secretar de stat.

(2) Consilierul prezidențial pentru apărare și siguranță națională este membru în Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

(3) Ordonatorul principal de credite al Administrației prezidențiale este desemnat de Președintele României în condițiile legii.

• **DISPOZIȚII CONEXE.** Potrivit dispozițiilor *Regulamentului de organizare și funcționare al Administrației prezidențiale* (www.presidency.ro), Președintele României poate delega funcția de ordonator principal de credite al Administrației Prezidențiale unui consilier prezidențial sau consilier de stat. Președintele României poate desemna și ordonatorul de credite delegat, împuternicit să semneze pentru și în numele ordonatorului principal de credite în perioadele în care acesta nu își poate exercita atribuțiile. Delegarea funcției de ordonator principal de credite și ordonator de credite delegat se face prin Decizie a Președintelui României **[art. 10]**.

Art. 4. (1) Numirea sau eliberarea din funcție a consilierilor prezidențiali se face de către Președintele României.

(2) Numirea sau eliberarea din celelalte funcții ale Administrației prezidențiale se face potrivit regulamentului prevăzut la art. 2.

• **DISPOZIȚII CONEXE.** Potrivit dispozițiilor *Regulamentului de organizare și funcționare al Administrației prezidențiale* (www.presidency.ro), consilierii prezidențiali sunt numiți sau eliberați din funcție de către Președintele României prin decret prezidențial, iar consilierii de stat sunt numiți sau eliberați din funcție de către Președintele României prin decizie prezidențială **[art. 14-15]**.

Art. 5. (1) Personalul Administrației prezidențiale este alcătuit din persoane detașate, la cererea Președintelui României, din ministere și alte autorități publice, precum și din persoane încadrate direct pe funcțiile sau posturile pe care urmează să le îndeplinească.

¹⁾ Rep. (M. Of. nr. 210 din 25 aprilie 2001) în temeiul art. III O.U.G. nr. 1/2001 pt. modif. și compl. L. nr. 47/1994 privind organiz. și funcț. Președinției României (M. Of. nr. 12 din 10 ianuarie 2001), aprob. prin L. nr. 124/2001 (M. Of. nr. 170 din 4 aprilie 2001), dându-se articolelor o nouă numerotare și numerotându-se alineatele; cu ultim. modif. aduse prin O.U.G. nr. 80/2016 pt. stabilirea unor măsuri în domeniul administrației publice centrale, pt. prorogarea termenului prevăzut la art. 136 L. nr. 304/2004 priv. organiz. judiciară și pt. modif. și compl. unor acte normative (M. Of. nr. 939 din 22 noiembrie 2016).

(2) Personalul prevăzut la alin. (1) poate fi încadrat numai pe baza încrederii acordate de Președintele României și cu condiția semnării unui angajament de loialitate stabilit prin regulamentul prevăzut la art. 2.¹ Retragerea încrederii are ca efect revocarea încadrării, precum și încetarea detașării, eliberarea sau destituirea din funcție ori desfacerea contractului de muncă, după caz.

(2¹) Încadrarea, eliberarea/destituirea din funcție ori desfacerea contractului individual de muncă, precum și detașarea în și din cadrul Administrației prezidențiale se fac prin ordin al ordonatorului principal de credite, cu respectarea prevederilor alin. (1). Perioada de încadrare în Administrația prezidențială se consideră veche în specialitate dacă atribuțiile sunt conforme cu studiile deținute sau cu funcția din care persoana este detașată.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și personalului de ordine și pază afectat Administrației prezidențiale.

Art. 6. Administrația prezidențială stabilește relații de colaborare cu autoritățile publice și primește sprijinul acestora în vederea îndeplinirii prerogativelor și exercitării competențelor ce revin Președintelui României.

Art. 7. Finanțarea cheltuielilor de funcționare a Administrației prezidențiale se asigură de la bugetul de stat și din venituri extrabugetare, realizate, administrate și contabilizate, potrivit legii.

Art. 8. (1) Administrația prezidențială, pe lângă sediul său, poate administra și alte spații repartizate prin hotărâri ale Guvernului.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2002 Muzeul Național Cotroceni funcționează în spațiile repartizate în latura veche a Palatului Cotroceni, ca instituție publică de cultură, în subordinea Administrației Prezidențiale.

(2¹) Cheltuielile curente și de capital ale Muzeului Național Cotroceni se finanțează din venituri proprii și din subvenții de la bugetul de stat, prin bugetul Administrației prezidențiale.

(2²) Structura organizatorică, atribuțiile, precum și numărul maxim de posturi ale Muzeului Național Cotroceni se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, aprobat de ordonatorul principal de credite al Administrației prezidențiale.

(2³) Muzeul Național Cotroceni este condus de un director general, ordonator terțiar de credite, încadrat potrivit prevederilor art. 5.

(3) Administrarea întregului complex al Palatului Cotroceni se asigură prin compartimentele Administrației prezidențiale.

Art. 9. Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 1/1990 privind organizarea și funcționarea serviciilor Președinției României, precum și orice alte dispoziții contrare.

Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor¹⁾

Capitolul I Organizarea și funcționarea Guvernului

Secțiunea 1 Rolul și funcțiile Guvernului

Art. 1. (1) Guvernul este autoritatea publică a puterii executive, care funcționează în baza votului de încredere acordat de Parlament și care asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice.

¹⁾ M. Of. nr. 164 din 2 aprilie 2001; cu ultim. modif. aduse prin O.U.G. nr. 1/2017 pt. stabilirea unor măsuri în domeniul administrației publice centrale și pt. modif. și compl. unor acte normative (M. Of. nr. 12 din 5 ianuarie 2017).

(2) Guvernul are rolul de a asigura funcționarea echilibrată și dezvoltarea sistemului național economic și social, precum și racordarea acestuia la sistemul economic mondial în condițiile promovării intereselor naționale.

(3) Guvernul se organizează și funcționează în conformitate cu prevederile constituționale, având la bază Programul de guvernare acceptat de Parlament.

(4) Numirea Guvernului se face de Președintele României pe baza votului de încredere acordat Guvernului de Parlament.

(5) Pentru realizarea Programului de guvernare Guvernul exercită următoarele funcții:

a) funcția de strategie, prin care se asigură elaborarea strategiei de punere în aplicare a Programului de guvernare;

b) funcția de reglementare, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional necesar în vederea realizării obiectivelor strategice;

c) funcția de administrare a proprietății statului, prin care se asigură administrarea proprietății publice și private a statului, precum și gestionarea serviciilor pentru care statul este responsabil;

d) funcția de reprezentare, prin care se asigură, în numele statului român, reprezentarea pe plan intern și extern;

e) funcția de autoritate de stat, prin care se asigură urmărirea și controlul aplicării și respectării reglementărilor în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, precum și în domeniile economic și social și al funcționării instituțiilor și organismelor care își desfășoară activitatea în subordinea sau sub autoritatea Guvernului.

Secțiunea a 2-a Compoziția Guvernului

Art. 2. Pot fi membri ai Guvernului persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară, se bucură de exercițiul drepturilor electorale, nu au suferit condamnări penale și nu se găsesc în unul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute în cartea I titlul IV din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.

• **DISPOZIȚII CONEXE.** În conformitate cu prevederile **L. nr. 161/2003** priv. unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției (M. Of. nr. 279 din 21 aprilie 2003; cu modif. ult.):

(1) Funcția de membru al Guvernului este incompatibilă cu: a) orice altă funcție publică de autoritate, cu excepția celei de deputat sau de senator ori a altor situații prevăzute de Constituție; b) o funcție de reprezentare profesională salarizată în cadrul organizațiilor cu scop comercial; c) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societățile reglementate de L. nr. 31/1990, rep., cu modif. și compl. ult., inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, precum și la instituțiile publice; d) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la societățile reglementate de L. nr. 31/1990, rep., cu modif. și compl. ult., prevăzute la lit. c); e) funcția de reprezentant al statului în adunările generale ale societăților reglementate de L. nr. 31/1990, rep., cu modif. și compl. ult., prevăzute la lit. c); f) funcția de manager sau membru al consiliilor de administrație ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale; g) calitatea de persoană fizică supusă înregistrării în registrul comerțului; h) calitatea de membru al unui grup de interes economic; i) o funcție publică încredințată de un stat străin, cu excepția acelor funcții prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte. (2) Funcția de secretar de stat, funcția de subsecretar de stat și funcțiile asimilate acestora sunt incompatibile cu exercitarea altei funcții publice de autoritate, precum și cu exercitarea funcțiilor prevăzute la alin. (1) lit. b)-i). (3) În mod excepțional, Guvernul poate aproba participarea persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2) ca reprezentanți ai statului în adunarea generală a acționarilor ori ca membri în consiliul de administrație al regiilor autonome, companiilor sau societăților naționale, instituțiilor publice ori al societăților

reglementate de L. nr. 31/1990, rep., cu modif. și compl. ult., inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, de interes strategic sau în cazul în care un interes public impune aceasta. (4) Membrii Guvernului, secretarii de stat, subsecretarii de stat și persoanele care îndeplinesc funcții asimilate acestora pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice [art. 84].

Art. 3. (1) Guvernul este alcătuit din primul-ministru și miniștri.

(2) Din Guvern pot face parte: viceprim-miniștri, miniștri de stat, precum și miniștri delegați, cu însărcinări speciale pe lângă prim-ministru, prevăzuți în lista Guvernului prezentată Parlamentului pentru acordarea votului de încredere.

(3)-(4) *Abrogate.*

(5) Viceprim-ministrul este ajutat în activitatea sa de unul sau mai mulți consilieri de stat, numiți, respectiv eliberați din funcție prin decizie a primului-ministru, la propunerea viceprim-ministrului.

(6) *Abrogat.*

• **DISPOZIȚII CONEXE.** Potrivit **O.U.G. nr. 1/2017** pt. stabilirea unor măsuri în domeniul administrației publice centrale și pt. modif. și compl. unor acte normative (M. Of. nr. 12 din 5 ianuarie 2017), atribuțiile viceprim-miniștrilor prevăzuți în Hot. Parlamentului României nr. 1/2017 pt. acordarea încrederii Guvernului, altele decât cele specifice ministerelor pe care le conduc, se stabilesc prin decizie a prim-ministrului [art. 22].

• **JURISPRUDENȚĂ CONSTITUȚIONALĂ.** **D.C.C. nr. 88/2004** asupra sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 L. pt. modif. și compl. L. nr. 90/2001 (RESPINSĂ – M. Of. nr. 226 din 15 martie 2004): „Curtea consideră că legiuitorul constituant a reglementat modul de alcătuire a Guvernului într-o manieră suplă, care permite acestei autorități publice ca, în scopul realizării programului său de guvernare aprobat prin acordarea votului de încredere de către Parlament [art. 102 alin. (1) din Constituție, rep.], să propună o structură în raport cu obiectivele pe care trebuie să le realizeze. Este evident că legiuitorul constituant nu a reglementat într-o manieră rigidă modul de alcătuire a Guvernului prin nominalizarea tuturor ministerelor. Utilizarea de către legiuitorul ordinar a categoriilor de «miniștri de stat» sau de «miniștri-delegați cu însărcinări speciale pe lângă primul-ministru» are menirea să distingă caracterul însărcinărilor miniștrilor, și anume dacă dețin sau nu portofolii ministeriale, specificul atribuțiilor lor în organizarea Guvernului potrivit diviziunii și specializării activității ministerelor. Așa fiind, se impune concluzia că noțiunea de «miniștri», ca de altfel și cea de «membri ai Guvernului» sunt utilizate în sens generic și permit, așadar, includerea în sfera lor și a funcției de «ministru de stat», «ministru-delegat cu însărcinări speciale pe lângă primul-ministru», «ministru fără portofoliu» etc. De altfel, în aplicarea aceluiași text constituțional, Curtea constată că, de-a lungul anilor, în procesul guvernării, au fost aduse modificări în structura executivului, prin hotărâri succesive ale legislativului. Așa, spre exemplu, Hot. Parlamentului nr. 23/1997 (M. Of. nr. 324 din 4 decembrie 1997), a stabilit, în legătură cu structura de atunci a Guvernului, că «ministrul industriei și comerțului, ministrul afacerilor externe, ministrul justiției, ministrul de interne și ministrul muncii și protecției sociale sunt miniștri de stat».

Art. 4. (1) *Abrogat.*

(2) Constatarea stării de incompatibilitate se face de primul-ministru, care va dispune măsurile necesare pentru încetarea acesteia.

Art. 5. Funcția de membru al Guvernului încetează în urma demisiei, a revocării, a pierderii drepturilor electorale, a stării de incompatibilitate, a decesului și a demiterii în condițiile prevăzute la art. 8 alin. (2).

Art. 6. Demisia din funcția de membru al Guvernului se anunță public, se prezintă în scris primului-ministru și devine irevocabilă din momentul în care s-a lua act de depunerea ei, dar nu mai târziu de 15 zile de la data depunerii.

Art. 7. (1) Revocarea din funcția de membru al Guvernului se face de Președintele României, prin decret, la propunerea primului-ministru.

(2) Revocarea are loc în caz de remaniere guvernamentală.

Art. 8. (1) În cazul în care încetarea calității de membru al Guvernului intervine ca urmare a demisiei, a pierderii drepturilor electorale, a incompatibilității, a decesului și în alte situații prevăzute de lege, Președintele României, la propunerea primului-ministru, ia act de aceasta și declară vacantă funcția de membru al Guvernului.

(2) În cazul în care un membru al Guvernului a fost condamnat penal printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau averea sa a fost declarată, în tot sau în parte, ca fiind dobândită în mod ilicit, printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, el este demis de Președintele României, la propunerea primului-ministru.

Art. 9. (1) Dacă primul-ministru se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 5 sau este în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, Președintele României va desemna un alt membru al Guvernului ca prim-ministru interimar, pentru a îndeplini atribuțiile primului-ministru, până la formarea noului Guvern. Interimatul pe perioada imposibilității exercitării atribuțiilor, încetează dacă primul-ministru își reia activitatea în Guvern în cel mult 45 de zile.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și celorlalți membri ai Guvernului, la propunerea primului-ministru, pentru o perioadă de cel mult 45 de zile.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2), înăuntrul termenului de 45 de zile, primul-ministru va iniția procedurile prevăzute de lege pentru numirea unui alt membru al Guvernului.

Art. 10. Numirea în funcția de membru al Guvernului, în caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului, se face de Președintele României, la propunerea primului-ministru.

Secțiunea a 3-a Atribuțiile Guvernului

Art. 11. În realizarea funcțiilor sale Guvernul îndeplinește următoarele atribuții principale:

- a) exercită conducerea generală a administrației publice;
- b) inițiază proiecte de lege și le supune spre adoptare Parlamentului;
- b') emite puncte de vedere asupra propunerilor legislative, inițiate cu respectarea Constituției, și le transmite Parlamentului, în termen de 60 de zile de la data solicitării. Nerespectarea acestui termen echivalează cu susținerea implicită a formei inițiatorului;
- c) emite hotărâri pentru organizarea executării legilor, ordonanțe în temeiul unei legi speciale de abilitare și ordonanțe de urgență potrivit Constituției;
- d) asigură executarea de către autoritățile administrației publice a legilor și a celorlalte dispoziții normative date în aplicarea acestora;
- e) elaborează proiectele de lege a bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat și le supune spre adoptare Parlamentului;

• **DISPOZIȚII CONEXE.** **L. nr. 500/2002** priv. finanțele publice (M. Of. nr. 597 din 13 august 2002; cu modif. ult.) prevede și alte responsabilități ale Guvernului în procesul bugetar: elaborarea raportului privind situația macroeconomică pentru anul bugetar respectiv și proiecția acesteia în următorii 3 ani; exercitarea conducerii generale a activității executive în domeniul finanțelor publice, scop în care examinează periodic execuția bugetară și stabilește măsuri pentru menținerea sau îmbunătățirea echilibrului bugetar, după caz; supunerea spre adoptare Parlamentului a proiectelor legilor de rectificare și a contului general anual de execuție; utilizarea fondului de rezervă bugetară și a fondului de intervenție la dispoziția sa, pe bază de hotărâri [art. 18 alin. (2)].

f) aprobă strategiile și programele de dezvoltare economică a țării, pe ramuri și domenii de activitate;

g) asigură realizarea politicii în domeniul social potrivit Programului de guvernare;

h) asigură apărarea ordinii de drept, a liniștii publice și siguranței cetățeanului, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor, în condițiile prevăzute de lege;

i) aduce la îndeplinire măsurile adoptate, potrivit legii, pentru apărarea țării, scop în care organizează și înzestrează forțele armate;